

melyeknek költségei az utóbbi években a törvényhozás által oly nagy áldozatkészséggel szavaztattak meg, kezdenek gyümölcsöket hozni, hogy azon bajok, melyekre a bizottság mult évi jelentésében, mint az akkori kedvezőtlen előirányzatnak okaira reá mutatott, orvoslásnak indulnak és az 1871-ik évi oly kedvezőtlen előirányzat után már az 1872-ik évi költségvetés ily szép kilátásokat nyujt.

Rendes bevételekre 10.182,454 frt lenne felveendő.

Rendes kiadások 7.166,909 frttal lennének a bizottság véleménye szerint megszavazandók.

Tájékozás fakereskedésünk köréből.

Buda, decz. 26.

A Bécsben és Pesten közelebről foganatosítandó nagymérvű építkezések a hazai erdőségekből nyerhető épületfa eladására a következő pár évre jó kilátást ígérnek. E részben élénkebben lesznek érdekelve a komáromi, pesti, tokaji, szolnoki és szegedi piacokra utalt termények.

A Felső-Austriában nyert fa Pesten át nem lesz a Duna alsó vidékére szállitható, mert már Bécsben is annyi fára lesz jövő évben szükség, hogy a jelenlegi készlethez számítva még a F.-Austriából és Stiriából is oda szállitható tömeget, még mindig tetemes mennyiség marad fedezetlenül; ugy annyira, hogy bécsi építési vállalkozók és fakereskedők a komáromi fapiacot nagy mértékben lesznek kénytelenek igénybe venni. A komáromi fapiac tehát nem csak az által nyer, hogy az eddig Austriából lehozott fenyőfa nem lesz versenytársa a Vág vizére lejtő felső-magyarországi erdők fájának, hanem az által is, hogy a bécsi fakereskedők és építési vállalkozók az ottani műszer- és épületfa-készletnek legnagyobb részét Bécsbe viendik,

minek alapján felvidéki erdőbirtokosainknak, mennyiben a jelenlegi árak szerint tett előleges vásárokkal nincsenek kötve, szinte kedvező alkalom nyílik erdőterményeiket aránylagosan emelt árak mellett eladni.

A komáromi fapiacznak Bécs részére való felkeresése igen közelről érdekli a pesti piacot, mennyiben ez amannak következtében a Vág mentéről nyert tetemes fatömeget veszít, s emellett jelenlegi készletéből is jó részt kénytelenül a Duna alsóbb vidékének átengedni. Komáromból Pestre nyerhető fára pedig még annyival kevesebbre lehet számítani, mennyit — kivéve az előleges vásárok által már Pest részére biztosított tömeget — Komáromtól a Garam vizének a Dunába való beszakadásáig terjedő dunai környék igénybe vesz. Sőt még az is igen valószínű, hogy a Pestre várt garam-menti fából vasuton Bécsbe nevezetes tömeget fognak szállítani.

A most felemlített körülményből folyólag tehát önként következik, hogy a pesti piacra mulhatlanul szükségelt fatömeg, mennyiben a garam-menti erdőkből nyert készlet nem lesz elegendő, s mennyiben Pest a komáromi fapiaczon Béccsel versenyre szállni nem akar, az ungi, beregi és máramarosi fatermékeket felfogó tokaji és szolnoki piacról leend megszerzendő. A mi ismét az alább fekvő szegedi piactól vonatván el, ennek árait emeli. Minthogy pedig a szegedi fapiacz készletéhez az erdélyi erdőségek is a Maros vizének segélyével nem csekély mértékben járulnak, ennél fogva biztos alappal jegyezhetjük meg, hogy a számításunk szerint bekövetkező jövő évi faáremelkedésnek előnyéből az erdélyi erdőbirtokosok is részt nyernek.

Hogy az itt megnevezett főbb fapiaczkok üzleti kilátásáról szerzett értesülésünk és következtetéseink a fejlődő viszonyoknak megfelelők, bizonyítja azon nyilvános ajánlati tárgyalás is, melyét a k. pénzügyministerium a beszterczebányai jószágigazgatóság kerületéhez tartozó garam-menti kincstári erdők épület- és műszerfa

termésének eladása iránt folyó hó 20-án megtartott, s melyen egyik vásárló által a 10 évre eladandó, évenként felhasználva 40,000, összesen véve pedig 400,000 normál ölet meghaladó faanyagért a jelenlegi árszabály árainál $16\frac{3}{4}\%$ -al ígértetett magasabb ár, s hogy a pénzügyministerium még ez árt sem tartotta elfogadhatónak, hanem jövő évi január-hó 31-re új ajánlati tárgyalást tűzött ki.

A fővárosi piacok kedvező kilátási köre végül annál kecsgetőbb, mert a mezei termények aratási eredményétől függetlenebb lévén, nincsen egyedül azok sikerétől feltételezve, s így a gerenda meg deszka árát nem annyira a vetések májusi állása, illetőleg a gazdáknak ebből eredhető építési kedve, szabja meg.

Bedő Albert.

Pénzügyministeri körrendelet a kincstári vadászat ügyében.

Miután a kincstári területeken lévő vadászat eddigi értékesítésének módja, a rövid időn megjelenő vadászati törvény által rendezendő viszonyok közt többé meg nem felelend; felhivom az igazgatóságot, miszerint a kezelése alatt lévő összes erdő- és mezőgazdasági területek vadászatának emelése, s az ide csatolt $\frac{1}{2}$. törvényjavaslat szellemében való értékesítése céljából, a vadászat terén avatott erdészekből s esetleg más e tárgyban illetékes bizalmi egyénekből alakítandó, az igazgató vezetése alatt működő bizottságot hívjon össze, s ez elé megvitatás és véleményadás végett a következő tárgyakat terjeszsze:

1. Miként és mily nagy vadászkerületekre lenne az igazgatóság kezelése alatt álló összes erdő- és mezőgazdasági kincstári terület a vadászat neme, például: nyul, róka, őz, szarvas, medve, vaddisznó stb. szerint, s a helyi viszonyok szoros tekintetbevételével mellett beosztandó?